

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

MELIH41

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

50

milyarı
aşan plâsmanları ile...

T.C. ZİRAAT BANKASI

CELAL

Akbaba

Kurucusu :
Yusuf Ziya
ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 32 * Haftalık Siyasal Mizah Gazetesi * 4 Ağustos 1976 — Fiyatı 250 Kuruş

Onur Sorunu

TURİZMİ desteklemek amacıyla gazetelerimizde çıkan bir duyuru, ilginç çağrışım-lar yapıyor.

«Türk onurludur. Turistin can, mal, namus güvenliği kendi güvenliğinde önce gelir.»

Ne denir? Doğrudur. Aslını ararsanız yalnız turistin can, mal ve namus güvenliği değil, her şeyin güvenliği Türk'ün can, mal ve namus güvenliğinden önce gelir. Daha açıkçası, Türk'ün can, mal ve namus güvenliği o kadar az kişinin umurunda ki! Bunlara bir de sosyal güvenliği ekleyebilirsiniz dlerseniz. Ülkemizde «güvenlik» sözcüğü, ismi var cismi yok bir kavram biçimine giriyor yavaş yavaş.

Can güvenliği deseniz...

Arkası kesilmeyen trafik kazalarından mı dem vuralım, aklına eselenin koynuna bir tabanca sokabilmesinden mi, günlük yaşamada bir anlık öfke yüzünden öldürülenlerin ve yaralananların çokluğundan mı, ortaçağ koşulları altında çalışmak yüzünden ortaya çıkan korkunç iş kazası istatistiklerinden mi, hangi birinden?...

Mal güvenliği deseniz...

Malın güvenliğini aramadan önce, varlığını yokluğunu araştırmak gerekir. Eğer mal güvenliğinden amaç ayağımızdaki pantolona sahip çıkabiliyolsaydı, eh, mal güvenliğimiz var. Ama o pantolonun bile taksitlerini zamanında ödeyemiyormuşuz, ne gam!

Namus güvenliği deseniz...

Bunu da sadece ırza saldırıya karşı güvence biçiminde yorumlamak gerekir. Bize sorarsanız, namus güvenliği, kişiyi ne türde olursa olsun aldatılmaktan koruyan bir güvenlik olarak düşünülmelidir. Aldatılmadığımızı söyleyebilir misiniz? Politikacılar tarafından, yayın organları tarafından, iş çevreleri tarafından, bürokratlar tarafından, uzmanlar tarafından, bazan farkında olmadan, bazan aldatılmayı kendimiz isteyerek aldatılmıyor muyuz hep? Bu da bir tür iftial edilmek değil mi?..

Sosyal güvenlik deseniz...

Yarın kuşku su olmadan yaşamak hani? Hemen bakılıp iyi edileceğini bilerek gidebileceğimiz hastaneler hani? Ev kredisi almamıza yetecek tasarruflar hani? Çocuklarımızın istedikleri dalda öğrenim yapabilecekleri, istedikleri daldan geçtik, öğrenim yapmalarına doğru dürüst

— Ecevit, Demirel'in Ege politikasını eleştirdi —

olarak verecek okullar hani? Bunca işsize iş hani? İktidar sözcülerine bakarsanız her şey yolunda. Ülkemizde gelmiş

geçmiş iktidarların tümü her şeyin yolunda olduğunu söylemişlerdir kendi süreleri boyunca ve işler hiçbir zaman tam anlamıyla yolun-

da olmamıştır. Ne var ki, «İşler yolunda» savunusu, hiçbir zaman günümüzdeki kadar gerçek dışı olmamıştır.

Turistik duyurudaki «Türk onurludur,» sözüne gelince... Elbette onurludur Türk. Ama bu onuru karalamak çabaları öylesine etkinleşmiştir ki, Türk'ün onuru gitgide tehlikeye girmektedir.

Siz bu satırları okurken, 1976 Olimpiyatlarında takımımızın aldığı sonuçlar kesinleşmiş olacak. Eğer sonuç iyiye, sevinmekten daha çok şaşıracağız.

Sakat ayaklı koşucular, kırık eline bifttek sarıp giden boksörler... Olimpiyatlara mı katılıyoruz, yoksa bir gariplikler panayırına mı?

Sporcularımızın kendi durumlarına bakarak utanıp kızarmalarına gerek yok. Suç onların değil. Antrenörlerin mantrenörlerin de değil. Onlar kim ki?

Birleşik kaplardaki su yüzeyi gibidir bu işler. Spordaki başarı da, onur da, güvenlik de, toplumu oluşturan öteki koşullarla aynı düzeydedir. Birini ötekiden yalıtılmış olarak düşünemezsiniz.

Artık Türk'ün şişirmeyi bırakıp kendine gerçekçi bir gözle bakmasının zamanı gelmiştir. Türk'ün onurunu kurtarmanın tek yolu budur.

AKBABA

— Al, şunları da götür ve gelirken, sakın getirme!...

İSSİZLİĞİ önleme ve ülkeyi Kalkındırma Konferansının sekizinci gününde konuşan delege, mikrofondan şöyle sesleniyordu:
— Efendim, biz ülkemizde plânı

nedenli çabalarsa çabalasın, bu evrakı bir haftadan önce dolduramaz. Diyebilirim ki, ülkemde daha bu evrakı daha doğru dürüst doldurabilen bir vatandaş çıkmamıştır. Ayrıca, bir form dilekçe isteriz. Bizde her

bir şekilde işsizliği önleme yoluna gittik. Günden güne işsizlerin sayısı azalmakta, böylece ülke kalkınmaktadır. Bir ülkede, her vatandaşa iş bulundu muymdu, o ülke yavaş yavaş kalkınıyor demektir. Biz de bu yoldan hareket ederek, vatandaşların tümüne iş bulma yollarını araştırdık. Elbette bu kolay olmadı. Bu nu, üç yıllık plânlar halinde uyguladık. Sağolsun, bu konuda bir büyük ülke bize yardımcı oldular, uzmanlarını, plâncılarını bize gönderdiler. Biz de bu plâncıların gösterdikleri yoldan hareket ederek, kısa zamanda işsizliğin önüne geçtik. Bize ilk önerilen üç yıllık plânın formülünü, şimdi efendim, tahtada gördüğünüz bu formülü şöyle açıklıyorum. Buradaki ilk işsizlik, dokuz e, dokuz evrak demektir, çarpı, beş imza, üç mühür, çarpı yedi makam, bölü üç gününe eşittir... Bir kez ülkemizde, hiçbir işi dokuz evraksız yapmıyoruz. Bizde her iş için nüfus kayıt örneği, nüfus cüzdanı bu evraklarını alır gelir. Ayrıca, yine ne iş olursa olsun, alle durum beyannamesi isteriz. Bu beyannamenin ekli olmadığı evrak hiçbir işlemlerle olmaz. Sonra efendim, geçim beyannamesi isteriz. Bu evrakı hazırlamak, doldurmak oldukça güçtür. Güç olduğu için, vatandaş

türlü işte, bir form dilekçe vardır. Bu form dilekçe, uzmanlarca hazırlandığı için, yine vatandaş bu dilekçeyi doldurmakta hayli sıkıntı çeker. Bazıları, daha işin başındayken vazgeçmek isterler ama, işlerinin olacağı akıllarına gelince, oturup günlerce bu dilekçenin başında kafa patlatırlar. Bunlardan gayri, vatandaşın iyi hal kâğıdı, sabıkasızlık belgesi, askerlikle ilişkisi olmadığına ilişkin belge, ikâmetgâh ilânı haberi isteriz... Vatandaş bu belgeleri, yani ayağına hızlı bir vatandaş ancak altı ayda tamamlar... Ama altı ay içinde bunların yalnız birer nüshasını hazırlayabilir. Ama biz, işi bir noktaya getirdikten sonra, vatandaşın bu belgelerden altışar nüsha isteriz. Şimdi vatandaş bunları altı nüsha yapabilmek için yine ortaya düşer. Ayağına hızlı, kalbine güvenli bir vatandaş, bunları ancak bir buçuk yıldan önce tamamlayamaz. Arkadan delegenin birinden bir söz gelince, kürsüdeki delege:

— Açıklayacağım efendim, açıklayacağım, dedi... Yine hepinizin ilgisini formüle çekmek isterim efendim. Biz buraya değin, yalnız iks eşittir, dokuz e bölümünü açıkladık. Dokuz e, dokuz evrak yani... Formülün ondan gerisini açıklamadım... Şimdi efendim, formüldeki 5 i, beş imza demektir. Bizdeki evrakların tümünde beş imza bulunması gerekir. Muhtarın, daire amirinin, daire şefinin, ilgili yazmanın, ve de mahallin en büyük yönetim amirinin yardımcısının... Şimdi düşünlünüz, dokuz evrak, altışar nüshadan elli dört nüsha eder, elli dört nü-

NASIL Kalkındık muzafer İZGÜ

haya beşerde imza, iki yüz yetmiş imza efendim... İşte vatandaş bu imzaları ilgililerden koparabilmek için günlerce daire kapılarında kuyruk olurlar... Ama yönetimlerimizin çoğu yerlerinde bulunmadığı, kimi encümen, kimi müdürler toplantısında bulunduğu için, vatandaş günlerce gelir gider. İmzayı koparan cennetten bir hasırlık yer kapmış gibi sevincinden uça uça, öteki imza kuyruğuna girer. İmza konusunda çok titizizdir efendim. Çoğu müdürümüzün, ilgilimizin imzası iki tane çizgiden oluşmuştur ama, o çizgiyi oraya vatandaş asla çizemez. Yatağı, yorganiyle gelir dairenin önüne, orada günlerce yatar bekler, ama çok namuslu olduğumuzdan, o çizgiyi kendimiz çizmez, müdür dediğimiz adamlara çizdiririz... Bu bakımdan, bizim daire önlerinde her türlü işportacılık, lahmancunculuk, bôrekçilik, çaycılık, kahvecilik iyice bilinçli olarak geliştirilmiştir. Kuyruklar arasında dolayan lahmancuncular, çaycılar, kahveciler, tesbihçiler, kokucular da böyle iş gücüne sahip vatandaşlar olarak günlük geçimlerini çıkarırlar... Ayrıca bu kuyruk durumu, vatandaşın kondisyonunu iyi durumda tutmağa yaradığından da ülke olarak mutluyuz... Çünkü, odacının biri, «Falanca yerin müdürü geldi» dediğinde, kuyrukta ki vatandaşlar arasında bir koşudur başlar... Merdivenleri beşer altışar çıkan vatandaşlarımız arasında kalb büyümesinden, kalb çarpmasından şikâyet edenler asla yoktur... Yine ayrıca şunu açıklamak isterim ki, biz böylece vatan-

daşı sabırlı olmağa alıştırmaktayız. Bizde vatandaş, bir daire kapısında kuzu kuzu bir hafta bekler, yine de buranın müdürü nerede, demez... Denemez, çünkü bizde devlete karşı saygı çok büyüktür. Müdür yoksa, mutlaka memleketin âli menfaatleri için başka bir yeredir... Şimdi gelim formüldeki 3 mü'ye. Efendim, buradaki mü, mühür demektir... Üç yıllık plânlarda, her evraka kaç mühür vurulacağı ayrıca belirtilir. Şimdilik ülkemizde her evraka üç mühür vurulmaktadır. Üç mühür olmayan hiçbir evrak işlem görmez. Bir mühür evrağın tepesine, bir mühür evrağın ortasına, bir mühür de en altına vurulur. Gerçi mühürlerimizi şimdiye dek okuyan hiçbir vatandaş çıkmamıştır. Bizde mühürler, şişe dibine benzer. Yani vatandaş istese, bir şişe dibini milrekkeplese, tutup evrakının üç yerine bastırıverse, aslında kimse farkına varmaz ama, dedim ya vatandaş bizde devlete karşı çok saygılıdır. Onun için haftalarca da kuyrukta mühür işini bekler. Her evraka üç mühürden, iki yüz yetmiş evraka, sekiz yüz on mühür eder... Mühür sayısı sekiz yüz dokuz olsa, asla kabul edilmez... Gelelim yedi makam yazılı bölüme, bu yedi makam demektir efendim. Yedi makam, bu evrakları onaylar. Yedi makam onaysız hiçbir evrak tomanı bizde işleme konmaz...

İşte böylece efendim, biz işsiz vatandaşlarımıza iş bulup ülkedeki işsizliği önüyoruz. Önümüzdeki üç yılda, işsiz sayısına göre, bu işlemleri belki iki misline, belki üç misline çıkarabiliriz. Bizde çocuğuna bir nüfus cüzdanı çıkarmak isteyen vatandaş da aynı işlemleri yaptırmak zorundadır, bir ehliyet almak isteyen vatandaş da, bir tapu almak isteyen vatandaş da. Sonuç olarak, formülde de belirtildiği gibi, tüm bu çabalar iş gününe bölündüğünde, vatandaşın işinin başından ne denli aşkın olduğu görülmektedir. Onun için bizim ülkede hiçbir vatandaş, işsizim diye sızlanmaz. Vatandaş sayet işsizim diye sızlanmağa başladı mıydı, yabancı uzmanlarımızla yerli uzmanlarımız, kafa kafaya verirler, yeni yapılacak üç yıllık plânda birtakım değişiklikler yaparlar...

Bu üyeden sonra, başka bir ülkenin üyesi mikrofona geldi:

— Efendim, dedi, bizde ülkemizi kalkındırmak işsizliğe çare bulmak için devletçe kaçakçılığı teşvik etmeğe karar verdik. Evet, bizim ülkede kaçakçılık devlet tarafından teşvik edilmiştir. Ama ilk zamanlar takdir buyurursunuz ki bundan olumlu sonuçlar alamadık. O zaman bizde de yabancı uzmanlarımız, yerli uzmanlarımız kafa kafaya vererek çalışmağa başladılar. Düşünlünüz efendim, biz sınırları ardına dek açmışız, ama vatandaş kaçakçılık yapmak istememekte... Uzmanlarımız düşündüler, bu kaçakçılık işini nasıl çekici hale getirelim... Sonunda karar verildi, biz millet olarak tehlikeyi seven milletiz, tarihimize şanlı şerefle dolu... Biz heycan gerek... Onun için tuttuk, sınırlarımıza mayınladık efendim. Evet efendim mayın döşedik sınır boylarına... Biz mayın döşeyince vatandaşta bir merak vardır, bir ilgidir başladı... Gerçi bizim ülkede otomobil yarışları, motosiklet yarışları yapılmaz ama, her yıl binlerce vatandaşımız, mayınlı tarlalardan bir o tarafa, bir bu tarafa geçerek heyecanlanır, bundan da ayrı bir zevk duyarlar... Evet, bu önlemden sonra yavaş yavaş ülkemizde kaçakçılığın gelişmekte olduğunu gördük. Ama bu bizim için yerli değildi, biz istiyorduk ki, tüm millet kaçakçı olsun. Bu bakımdan birtakım önlemler almamız gerekiyordu. Bilhassa bu konuda büyüklerimiz, küçüklerimize örnek dav-

«BÜYÜYEN TÜRKİYE»!..

ranışlar içinde bulunmalılardı. Onun için tüm milletvekillerimizin kaçak sigara içmelerini, vatandaşa örnek olmalarını istedik... Bazı milletvekillerimiz yerli tütün de yerli tütün diyerek kaçak sigaraları içmediler. se, büyük bir çoğunluğu bu kaçakçılık kampanyasına katıldılar... Hatta içlerinden bazıları, bizzat kaçakçılık işine el atarak bilfiil bu işi yapmağa başladılar. Bunlardan, yabancı ülkelerde yanında kaçakla yakalanan milletvekili ve senatörlerimizi burada şükranla anmayı bir millî borç sayarım... Evet efendim, gerçi bu işe milletvekillerimiz, senatörlerimiz de el atmışlardı ama, yine de vatandaş bu kaçakçılık işine canı gönülden bağlanamıyordu, oysa ki ülkenin kalkınması, işsizliğin önlenmesi devletin bu kaçakçılığı teşvik etme çalışmalarına bağlıydı... Onun için sınır kapılarında kaçak pazarları kurduk... Buralarda her türlü kaçak malın satışını serbest bıraktık... İsteyen istediği değin kaçak mal alacaktı... Ama bir baktık ki bu işe ilgi umulduğu gibi değil... Yukarıda da belirttiğim gibi, bizim tarihimiz şanlı şerefle doludur, şu kadar çocuğumuzdan tutun, en büyüğümüze dek, biz heyecanı, biz tehlikeleri seven milletiz... Öyle bir şey yapmalıydık ki, vatandaş bu malları sınır kapılarında açtığımız pazarlardan alırken heyecan duymalıydı. Çok geçmedi, bunun da çaresini bulduk... Bu kaçak pazarlarında her türlü kaçak malın satışı serbest olacaktı, yani vatandaş polisin yanında bu malları satın alabilecekti ama dükkândan çıkar çıkmaz polis onu yakalayacaktı. İşte bu durum vatandaşın çok hoşuna gitti, vatandaşla polis arasında, bir hırsız polis oyunudur başladı... Vatandaş, polisin gözü önünde kaçak pazarından kaçak malı alıyor, sonra dükkânın kapısının önüne çıkıyor, polis orada, kaç yakalayacağım diyor, vatandaş kaçıyor, polis ardından koşuyordu... Sağolsunlar, bu konuda ülkenin ünlü sanatçıların da bizlere büyük katkıları olmuştur. Burada bazı sanatçılarımız bu büyük fedakarlıklarından ötürü şükranla anarım... Ama bu da yeterli değildi bize... Kaçakçılığı çok, pekçok teşvik etmeliydik ki, ülke bir an önce kalkınsın... Uzmanlarımız oturdular, yabancı uzmanlarla kafa tokuştura tokuştura yeni önlemler bulmağa çalıştılar... Buldular da... Hem de neler buldular... Teşvik tedbirleri, gümrük muafiyeti, vergi indirimi... Bunları burada birkaç örnek olarak saymak isterim... Sonra, işin içerisine bizzat paranın kaçakçılığını da sokarak vergi iadesi denen bir usul koyduk... Bu usul iş adamlarımız arasında önceleri büyük ilgi görmedi... Her ülkede olduğu gibi, bizim ülkede de herşey aynıdır. Sermayeyi ülkütmemek gerek... Bir ülkede sermaye türkerse, o ülke hiçbir zaman kalkınamaz... İşte sermayedeki bu türkünlüğü ortadan kaldırabilmek için, ülkemizin başında bulunanlar çok millî hislerle davranarak bizzat kendileri bu işleri uyguladılar. Teşvik tedbirleri aldılar, vergi iadesi aldılar... İşte onların sayesinde ki, bu bizim ülke hergün kalkınmaktadır...

Başka bir delege mikrofona geldi:

— Efendim, konuşmam bir cümlecik olacak, dedi. Biz ülkedeki işsizliğe şöyle son bulduk. En büyüğümüz, beğenmeye yollar açtı, dedi. Ülkeyi beğenmeyenler yollara düştüler, kimi Almanya'ya, kimi Avustralya'ya, kimi Fransa'ya gitti. Böylece ülke günden güne kalkındı ve çok kısa yoldan işsizlik önlenmiş oldu...

Başka bir delege mikrofona geldi. Nur yüzlü bir delegeydi.

— Efendim, dedi, biz durduğumuz yerde kalkındık... Öteki delegeler arasında bir kaynaşma, bir kıpırdanma oldu. Öyle ya, ok önemli bir sav ortaya atılıyordu. Delege gayet sakin:

— Evet efendim, biz durduğumuz yerde kalkındık, diye yineledi. Ve bu kalkınma bize çok ucuza mal oldu... Bu işi öğretmenlerimize yaptırduk...

Öteki delegeler daha çok ilgilendiler, kulak kesildiler:

— Efendim Allaha hamdusenalar olsun ki biz maneviyatla kalkındık efendim. Gerçi kolay olmadı efendim, ama kalkınmanın zorlu bir iş olduğunu ülkem de en de bilmek teyim. Okullara ahlak dersleri koyduk efendim. Bunun da çok yararını gördük. Öğretmenlerimiz daha doğrusu fedakâr öğretmenlerimiz bi

yandan ahlak derslerine gereken önemi verdiler, bir yandan hamasi nutuklar çektiler, bir yandan da okullarda fetih geceleri düzenledik...

Açlara ekmek yerine ahlak dersi verdik, işsizlere iş yerine ahlak dersleri ahlak vaiz verdik, hasane kapılarında ölenlere ahlakla mut aşıladık. Sonunda ülkede ahlak öyle bir gelişti, öyle bir gelişti ki, herşeyin başına bir ahlak geldi. Ahlak makarnaları, ahlak deterjanları, ahlak gazozları bu konuda hayati etkili oldu toplumumuzda. Gazozu ahlak ahlak bahsetti, makarnayı yiyen ahlak bahsetti, çamaşır yıkayan kadın ahlak bahsetti. Ahlak derslerinin bu denli yararlı olduğunu gördüğümüz toplumda, yavaş yavaş okullardan öteki dersleri kaldırarak yerine salt ahlak dersleri koyduk. Öğrencilere günde altı saat ahlak dersi verdik. Çocuklar, ahlak yiyip ahlak şey eder oldular. Elbette, çocukların bu durumundan aileler de etkilendi, onlar da ahlak yiyip ahlak şey eder oldular. Yalnız ülkede bu ahlak derslerinin küçük bir zararını gördük. Gerçi bu, burada anılacak denli önemli ve büyük değil ama, yine de söylemekten geri kalmayacağım. Bizler bizdeki ahlakı topluma vere vere, kendimiz ahlaksız kaldık. Bu da devrede kulak. Önemli olan bizler değil, halktır.

Başka bir delege kalktı.

— Efendim, biz işsizliği önlemenin, kalkınmanın yollarını şöyle bulduk. Ülkede eskiden çok işsiz vardı. Bunların tümünü topladık, hepsine yerli malı silah vererek, kapitallerimizin emrine amade kıldık. Böylece sokaklarda gezen milyonlarca işsiz, kendilerine iş bulmuş oldu. ve ülke kalkındı, dedi.

Son delege Türk delegesiydi. Yavaş yavaş kürsüye çıktı, mikrofona yaklaştı, çok kısık bir sesle:

— Efendim, ben buraya boşuna gelmişim, dedi. Meğer biz ülke olarak çoktan kalkınmışız da benim haberim yokmuş...

Muzaffer İZGU

HER TELDEN

HER TELDEN

ANKARA GİRGİRLARI.. POLİTİKA DİRDİRLARI

ANKARA (Dün gece istihareye yatan muhabirimiz bildiriyor) — Sanayi çarşısındaki iyi haber alan kaynakçılardan öğrendiğime göre pek yakında hükümet istifayı basacak, iktidar mühürünü çankaya duvarına asacaklar.

Ondan sonra, yeni kabineyi kurmaya gelecektir sıra. Papuçlarını parlatan boyacının ağzında vardı bakla. Çıkarırsa allayıp pullayacak yapacağım baklava Konuşmamak için önce direndi, beşliği önüne atınca dillendi. Şöyle dedi:

— «Çakarsın ya abicim, işler yürüyor o biçim. Yeniden başbakan olacak Erim, ötesi Allah kerim...»

Yine sözüne güvenilir, uydurduğu yalanlar sal-

çasız yenilir kişilerden öğrendiğime göre, gonca vurulunca, yeni kabine kurulunca, eski bakanlardan bazıları atanacaklardır başka göreve. İşsiz kalarak dönmeyeceklerdir eve.

Milliyetçi Cephenin inli başkanı Süleyman Demirel Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğüne getirilecek, trenler düdüklarını daha güçlü öttüreceklerdir.

Necmeddin Erbakan Diyanet İşleri Başkanı oluyor, en sonunda tencere yuvarlanıp, kapağını buluyor.

Alpaslan Türkeş Emniyet Genel Müdürlüğüne görülmüştür uygun. Komandoları da emrindedir, kaçmasın vikkun.

Solcuların keyfine tuz, biber ekilecek. Hapisaneler Genel Müdür-

lüğüne Turhan Feyzi-oğlu getirilecek.

Eski Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem'in de icabına bakıldı. Eski bakanlığında bırakıldı. Pire olurmu diyeceksiniz koskoca dev. Özel yükseliş lisesinde bundan böyle yapacaktır milli görev.

Eski Milli savunma Bakanına daha milli bir görev bulundu. Ferit Melen «Van kedilerini islah evi» müdürlüğüne tayin olundu.

Sabık İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'e giydirildi samur kürk. Ankarada Samanpazarı camiine atandı baş imam. Böylece cümle ehli imanun keyfi oldu tamam.

Tuttukları altın olsun. Tanrı Türkü bi kez daha korusun!

Burhan ESEN

KULAK VER SON HABERE SIRA GELDİ AŞÇI İLE BERBERE...

ANKARA (Muhabirimiz Tezel Kepçekulağ özel ulakla bildiriyor)

— Hayalistan Milletvekillerinden Hasan Soru-yubasan bugün verdiği Türkçe sözlü, Arapça şarkılı, suzinak nakaratlı, kimyonlu, baharatlı takirde Başbakanlık aşçısının ve traşçısının cevap vermesini isteyerek şöyle demiştir:

1 — Başbakanın en çok dolmayı sevdiği ileri sürülmektedir. Doğrumudur? Gerçekse dolmalar yalancı mı, sahici midir? Yalancı ise mezkur dolmaların yağı ve yalamı nereden sağlanmaktadır? Yine bu maddelerin TRT tarafından temin edildiği söylenmektedir. Diliniz değilse pasle, söyleyin var mıdır aslı?...

2 — İddialara göre Başbakanlık özel berberi TRT. haber Dairesi Başkanlığına atanmak üzere. Dedikodu doğruysa, sayın berber, televizyon ve radyo dinleyicilerine neyi verecektir haber? Şimdiki gibi muhalif partiler sözcüklerinin ağızlarını tı-kayacak, Milletiyetçi Cephe Haberleri ile yıkayacak mıdır?

Ekranlara usturalı mı, sustalı mı çıkacaktır? Traşı dikinemi yapacak, perdahlı mı?...

KELEPİR YALI

Dalgaların şırlıtısı, martıların mırılıtısı arasında mışıl mışıl uyumak için Deniz - Kent Tatil Sitesinin yahlarını seçin.

Deniz ikiyüz kilometre ötenizde size göz kırpmaktadır tabak gibi. Mavi gök tepenizde kabak gibi. Su, elektrik sayılır yambaşınızda. Gözlerinizle görün, iki dağ, üç ova aşınızda, İstanbula da yakın, Anbaraya da. Zühreye, Merihe, Ay'a da.

Mangırı say. Sonra müessesesinizden iç demlisinden bir çay.

DESTAN

Güçleştirdi derken geçim,
Su bulunmaz bir içim,
Yaklaşmaktadır seçim,
Vatandaşla ne mutlu,

Doğuda ısı sıcak,
Batı yağış alacak,
Ankara şaşırarak,
Çünkü hava bulutlu.

Kazanlar kurulacak,
Aşklar saz çalacak,
Daha neler olacak,
Fırsatçılar umutlu.

Gelmek üzere ramazan,
Okunsun çifte ezan,
Derki destanı yazan:
Aynı olsun kutlu...

B. E.

ÖNCE MAAS

İki arkadaş arasında:
— Dün gece bir rüya gördüm.
— Hayırdır inşallah!
— Milletvekili olmuştum.
— Meclise girer girmez hangi soruma değdin ilk olarak?
— Parlamentoerlerin maaşları-nın artırılması için takrir verdim!..

— Hayali fabrikalardan sonra, şimdi de hayali olimpiyatların açılışını mı yapacaksınız Süli amca?...

SATILIK UGURLU OTO

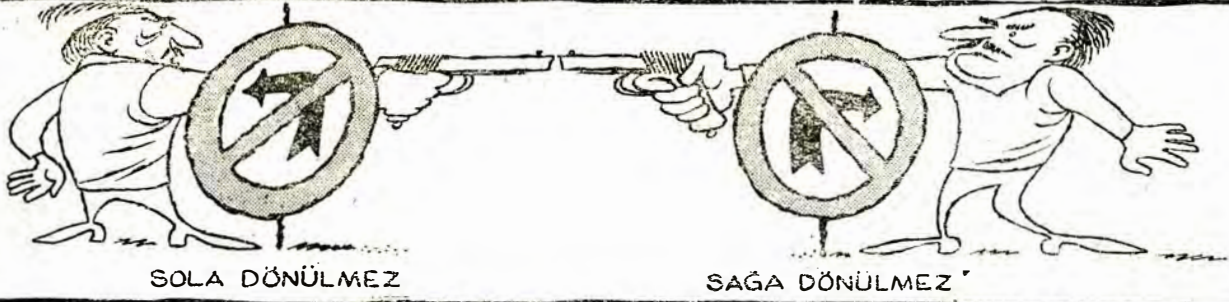

Üç el değiştiren, üç kazada da kaynanalar kuyruklarını titrettikleri halde gelin ve damadın burunları bile kanamayan uğurlu bir otomobil satılıktır. Tatilperin Oto - Galeri sahibi Külyutmaz Talip'e başvurmaları duyurulur.

ÖZEL CANKUR. TARAN

Eviniz Ortadoğuya döndü, Lübnan gibi iki parçaya mı bölündü? Karınız sinirlendi, başınıza oklava mı indi? Büyütme olayı, herşeyin vardır kolay. Sağlık durumunuzun olmaması için daha beter, bize bir telefonunuz yeter. Kavgı ayrılır, yaralar derhal sarılır.

dersimiz Trafik

NİVAZİ
YOLTAŞ

ON KOCA ESKİTEN FİNGİRDEK CEVRIYE

Kocalarını Anlatıyor...

düz, Cevriye'yi dinlediğini ispatlamak için olacak...

«Peki sormadın mı ayol?» dedi.

«Kimden mi?»

Fingirdek Cevriye, gülererek kahvesinden bir yudum daha aldı.

«Kız Halime» dedi sen de çok safsın. Ne bilsin adam konağa girip - çıkan belli değil ki!...

İkinci kocam: Ser-tabib'di. Yani hekimdi. Hem de hekim başı!.. Senin anlayacağın:

Yanlış iş yapmasınlar diye hekimlerin başında dururdu.

Zaten Hastahane'de topu topu bir hekim varmış... Hastaya ise, kıyamet kadar!... O küçük hekim, bir o hastaya seğirtirmiş, bir bu hastaya! Tabii kocam da onun peşinden... (Başında durması lâzım ya). Hasta, hasta, hasta... arkası bir türlü kesilmiyordu. Birden hastaları bırakıp fırlamış küçük hekim. Kocam da düşmüş peşine. Caddeye çıkmışlar. Koş babam, koş!... Kocam: «Dur Lâtif Bey» hastahane geride kaldı, «nereye gidiyorsun» diye bangır bangır bağırıyorsa da, küçük hekim hızını almış bi kere... Durdurana aşkolsun! Açıkçası, adam keçileri kaçırması.

«Eeee... Bu arada kocana ne olmuş?»

Ne olacak ayol? kocam, ser-tabib ya... Onun başında dur-

ması lazım. Peşinden gitmiş. Gidiş o gidiş!...

İşte kardeş ikinci kocamı da böyle kaybettim.» Söyle Allah aşkına... Suç bende mi?».

Gelelim üçüncü kocama hayatım! Üçüncü kocam kasaptı. Yooo.. öyle bakma yüzüme Halime'ciğim!..

Öyle sıradan kasap değildi. Halka hizmet için çırpınan büyük bir kasaptı o!. Kasaplarda et 20 liraysa, bizimki eti, 19,5 liradan satardı. Dedim ya.. Halka hizmeti çok severdi. Gerçi kaçak et kesip, satardı ama, onun sattığı ete «kaçak» demek için mangal gibi yürek isterdi.

İri kıym, sağlamdı. Ense, kulak yerinde... Pehlivan gibi adamdı. Bir gün beni, babamdan istemeğe biri geldi.

Koç gibi bir adam. Bir de yanında koç var ki. Ne koç! Yani bildiğimiz koyun koçu ayol! Ama besli mi besli...

Babam, adamı görmeden, koçu gördü:

«Aldım gitti» diye bağırdı.

Adam da: «Ben de aldım gitti» diye beni kucakladığı gibi evine götürdü. İşte bu adam üçüncü kocam Kasap Hıdır'dan başkası değildi. Böylece aramızda (Yıldırım aşkı) doğdu. İkimizde mutluyduk. Hıdır, çocukları çok severmiş... Çocuk istiyordu.

Kendi kendime, (biraz ço-

cuklaşmam gerek) galiba diye düşündüm. Öyle ya o zaman beni daha çok sevecekti. Fakat birden dünyam karar- dı. Hıdır, meğer erkek çocuk istiyormuş. Hem de (KOÇ GİBİ BİR ÇOCUK!)

Bunu bana açıklayınca, nasıl yıkıldım bilemezsin kardeş!..

Paşa hazretlerinden çocuk yüzünden ayrıldığım için olacak... Çocukları sevmeyi oluştum. Hele çocuk doğurmak hiç istemiyordum. Aramıza bir soğukluk girdi. Ben de kasap Hıdır'ı Bekçi Hıdır'la aldatmağa karar verdim. Ne fark ederdi benim için. Ha kasap Hıdır, ha bekçi Hıdır!..

Bir gün Hıdır'a, ben «Hıdır'ı seviyorum» dedim. Gözleri parladı. Hemen ilâve ettim... «Kasap Hıdır'ı değil, bekçi Hıdır'ı» Birden çarpıldı adam. Eee. Çarpık adamla da oturamam ya!. Derhal terkettim evi!..

(Dördüncü kocam gelecek sayıda)

FİNGİRDEK Cevriye, kahvesinden bir yudum çekti.. Kocalarını anlatacağı Halime Tabanıdüz'e: «Hazır mısın» der gibi baktı ve başladı konuşmağa.

İlk kocam paşa idi şekerim. Sahiden paşa. Beni paşalar gibi yaşattı. «Ah, Ah!» diye bir iç geçirdikten sonra devam etti... Lâkin kardeşçâzım şu insanlar yok mu... Çok iftircı şeyler... O zamanlar ben, körpe bir fidandım. Gençtim, güzeldim. Paşa ise, biraz yaşlı idi. Eh, iste... Şöyle böyle 80 - 90 yaş civarlarında olsa gerekti. Yaşlı dedimse, öyle pili bitmiş yaşlılardan değildi. Hani neme lâzım Allah'ı var şimdi. Bende yalan yok! İri ve diri idi. Ama, gel gör ki, insanlar fesat, dedi koducu...

Bu yüzden giderek aşkıma za gölge düşmeğe başladı. Oysa paşa hazretleriyle mutluyduk. Bir de çocuğumuz olmuştuk. Dedim ya.. Fesat o-cakları durur mu?.

Bir gün paşa, pür hiddet odama girdi.

«Hoş geldin paşa beyim» demeğe fırsat bırakmadan patladı.

«Bu çocuk benden değil!.

Bu sırada Halime Tabanı-

TEKRAR VER!

- Bu şarkıları dinlemiştik!..
- Tekrar dinle.
- Bu filmi görmüştük.
- Tekrar gör!..
- Bu yarışmayı seyretmiştik.
- Tekrar seyretil!
- Tekrar, tekrar... Tekrar...
- Vergimizi vermiştik.
- Tekrar ver!...

NEDEN DÜŞMÜYÖRMÜŞ

- İğne atsan yere düşmüyordu...
- ... demek çok kalabalıktı.
- Kalabalık falan yoktu, üç-beş kişi vardı...
- Eee... Peki, neden «iğne atsan yere düşmüyordu» dedin.
- Kapanın elinde kalıyordu da...

«Ayağımı yorganına göre uzat!»

Plaj Gülleri

FİKRET YILMAZ

Dert yükünü sırtımdan fırlatıverdim yere,
«Yaşamayım» dedim; «İnsan gibi bir
kere...»

Duya duya usandım, şu plaj öyküsünü,
Ben de dinleyeceğim, mutluluk türküsünü

Bir yakın arkadaştan ödünç aldım ma-
yoyu,
Benimdir artık kentin her plajı, her
koyu...

Alıp başımı gittim, gürültülerden uzak,
Nasıl yaşıyormuş, kumlara uzanarak?...

Denizin ak köpüğü, dantel dantel oyali,
Sarhoş olmuş dalgalar, dilberlere doyali...

Yanımda yüzükoyun, bikinili bir yosma,
Güneşle sevişiyor.. Sakın keyfini bozma...

Bir gözüm dalgalarda, mavilere dalıyor...
Bir gözüm de yosmanın ölçüsünü alıyor...

Açgözlü bakışımı umursamıyor bile,
Elbet arılar konar, kumda açmış bir güle...

Dilberler; köpük köpük, albenili, özenli...
Erkekler, bakar tenli.. Boynu altın kolyeli.

Altın vücutlu kızlar... Esmer kumral
yıldızlar...

Çevrelerini almış, hovarda sabırsızlar...

Bu görkemli sahnede kendimi unutmu-
şum,

Yanımdaki yosmanın ellerini tutmuşum...

Ne kızgınlık, ne öfke... Anlayışlı bir gülüş
Şimdiye dek görmedim, böyle gerçek,
böyle düş...

Yaşıyorum ilk defa erkeklik gururumu,
Tansiyonumu bozdu, dilberin seks duru-
mu...

Tutarak ellerimden aldı, götürdü beni,
Kalbime lehimledi yemyeşil gözlerini...

Kıyıdan uzaklaştık, kulaçlar ata ata,
Konuk oldum, açıkta bekleyen beyaz
yat'a.

Meğer ki ben turnayı tam gözünden vur-
muşum,
Yalnız en güzel değil, en zengini bulmu-
şum...

Yatta başbaşa olmak... Çılgınlık verir
akla,
Şeytan dürtüyor; saldır, haydi durma ku-
cakla...

Ben hamleyi yaparken, kaşlar çatıldı birden.
Beklemiyordum bunu, tatlı, cömert dilberden...

«Acele etme» dedi; «Yatta başkası da var»
«O güçlü kollarını ablamın belime sar...»

Sesimizi duymuş ki, kapı açıldı birden,
Ablam, dediği kadın, sanki çıkmış revirden...

Ömür boyu bir defa çıkar böyle güzel koz,
Derken, şu şansa bakın, bana düştü cadaloz...

En az var, kırkbeş - elli, dişleri takma belli...
Siz deyin, yüz kilo var, ben deyim, tam yüz elli...

Damarlar mavi mavi, deri pörsümüş, sarkık...
Kuş gibi çarpan kalbim, şimdi ortadan kırık...

Güzel yosma dedi ki: «Başbaşasınız işte...»
«Allah kolaylık versin sana artık enişte...»

Suya tekrar dalarken plajın yosma gülü,
Ablası manda gibi üzerime yürüdü...

O gün akşama kadar, seksten oldum peri-
şan
Atsam kendimi suya... Kolumda yok der-
man...

Saatler sonra döndü plaj gülü yatına,
«Hadi var mısın?» dedi, «Yeni seks sana-
tına?...»

Yorgunluktan gözlerim el sallarken uy-
kuya,
Baktılar iş yok bende, tutup attılar suya...

ERKEK — Olimpiyatlarda her gün yeni rekorlar kırılıyor...
KADIN — Sen ne zaman bir rekor kırarsakın?...

— Yalnız benim için bak yeşil, yeşil!..

— Boğaza ikinci bir Boğaz köprüsü yapılacak — Gazeteler —

«İki köprü yanyana... Haydaya bilirizmi?..»

ALIN YAZISI!

— Gidin beyler... Yazın, denizin tadını çıkarın... Bu kız söz: «Bir boşyüzlük çıkarın» dese, çıkaramazsınız çünkü!...

GÜNEŞ çevresinde dönen yıldızlar alemi, artık insan oğulları için bir sır değildi. Feza yolcularını, oradaki araştırmaları idare eden kurulum Amerika kumandanı son bildiriye serviste çalışan üyelere bildirdi: 3395 numaralı plânete inen kaşiflerin üçü ölmüş, dördüncüsü ise vücut yapısındaki formasyon değişikliği yüzünden sağ kalmıştı. 3395 numaralı planete ayak basan ve orada yaşayan yüzbaşı Jack Niker'le haberleşme olanağı sağlanmıştı.

Evet, planette hayat vardı. Ancak, planet atmosferinde bulunan bir gaz, dünyalılar için öldürücü nitelikteydi. Burun zarları normal insanlarınla taban tabana zıt olan Jack Niker'i yaşatmağa yetmişti bu özelliği. Soluk alması, bir çeşit filtreye zehirli gazı ciğerlerine, iletmiyordu. Durum, planette yaşayanlarında aynı burun zarına sahip olduklarını ortaya koyuyordu.

Uzay araştırmaları Amerika bölge kumandan, o gün alaya yeni gelen genç subay Peter'e diğer bilgiler arasında bu olaydan bahsetti. Genç subay ilgiyle:

— Bu zavallı arkadaş oradan kur-

Uzay Çarpkını!

tarlamıyormu? diye sordu. Kumandan cevap verdi.

— Söylediğiniz imkânsız bir şey değil. Ama o gelmek istemiyor. Kendini feda etmiş... Zira planette yaşayanlar, bilgisiz, cahil kişilermiş. Üstelik, planetlerinden başka yerde de yaşamalarına imkân yokmuş: Tedavisi kabul olmıyan garip birde hastalıkları varmış. Onlara verdiği değerli nasihatlar sayesinde yaşamalarına anlamatabiliyormuş.

— Onunla devamlı olarak konuşabiliyor musunuz?

— Evet. Radyoyla. Saatli füzelerle ona istediği şeyleri de gönderebiliyoruz. Gönderdikleriniz hem kendisini, hemde koruduğu insanları mutlu ediyormuş.

Peter bağırdı:

— Harikülade bir şey bu! Belkide bir gün bu lanetli planette yaşayanların hastalıklarından kurtaracak ilaçta bulunur...

— Belki. Şimdilik onun istediği şeyleri göndermekle yetiniyoruz.

— Ne gibi şeyler istiyor?

— Şampanya, viski, havyar, kaz ciğeri gibi şeyler...

— Planette yaşayanlarda bunlardan hoşlanıyorlar mıymış?

— Öyle gözüküyor.

— Orada yaşamağa niyetli olan kahramanımızın adı neydi?

— Jack Niker.

— Ne???

Bu adın tekrarıyla gözleri faltaşı gibi açılan ve olduğu yerden ayağa fırlayan genç subayın ağzı bir karışık kalmıştı. Kumandan hayretle: — Onu tanıyormusunuz? diye sordu. — Otuz yaşlarında kadar, esmer, sevimli, uzun boylu biri değilmi? Kumandan bürosunun gözünden bir fotoğraf çıkararak ona uzattı:

— Öyle, dedi. Dostlarınızdan birimiydi yoksa?

Resme bakan genç resme bir göz attıktan sonra cevap verdi:

— Oh, hayır, hayır. Onu çok iyi tanıyorum ama, Tanrıya şükürki hiç bir zaman dostum olmadı. Tanıdığım en sarhoş maceraseverdir o... Kadınların etekleri dibinden ayrılmaz. Tam bir edepsiz, ruhu taşır. Okulu nasıl bitirdiği ve çalıştığı da bir bilmedir.

— Zaman insanları değiştirebilir. Belkide, zavallı bir toplumla karşılaşmak ruhunda büyük bir merhamet duygusu uyandırmıştır. Tarihte azmı rastlanmıştır böyle olaylara?

Yaşama şeklide bambaşka bir yön almıştır.

— Jack Niker için imkânsız bir şey bu.

— Ama bize gönderdiği mesajlar o kadar duygusalki! Oraya indiklerinde, üç arkadaşının zehirli gaz yüzünden ciğerlerinin nasıl yandığını, çarpına çarpına ne büyük işkenceler içinde öldüklerini nasıl anlattığını bir bilseniz...

— Peki kendisi nasıl yaşıyor?

— Söyledimya, burun formasyonu değişikliği yüzünden.

Genç subay alnını kırıştırarak:

— Böyle saçma şey işitmedim, diye mırıldandı.

Sonra, kesin bir sesle:

— Kumandamın, izin verirsiniz aynı planete gitmek istiyorum, dedi.

— Fakat, burun zarlarınızda herhangi bir değişiklik varmu? Aksi

halde diğer arkadaşlarınız gibi ölürsünüz.

— Dalgıç maskesi kullanırım. O maskelerin yarım saatlik oksijen rezervleri var. Yarım saat ise bana oradaki durumu görüp anlamam için bol bol yeter...

— Yinede tehlikeli bir iniş olacaktır...

— Tehlikeyi göze alıyorum, Zira, buradan şampanya, viski ve havyar istiyen kahramanımızın (!) durumu bana biraz garip görünüyor. Sonra diğer üç arkadaşımızda ciğerlerinin parçalanarak öldüklerine inanmıyorum.

Kumandan güldü.

— Bu zavallı gence karşı duyduğunuz nefret siz şaşırtıyor!...

— Ne şekilde olursa olsun, bu planetteki esrarı aydınlağa çıkarmak istiyorum.

— Görüyorsunuzki ben kremle yağlanıyorum... Ayrıca sözlerinizle beni yağlamanıza gerek yok.

— Çok cesursunuz. Şu halde oraya yalnız gideceksiniz yüzbaşı. Zira başkalarının hayatlarını da tehlikeye atmak istemem.

— Oldu. Yalnız, oraya gideceğimi radyo ile Jack Niker'e bildir-menizi istemiyorum. Kendisine ufak bir sürpriz yapmak niyetindeyim.

— Umutsuz bir işe girişiyorsunuz...

— Tanrı yardımcım olur.

— Yasak Planet... Yasak Planet... diye bir ses gürledi.

Yüzbaşı Peter, kulaklığı çıkarak, mikrofona:

— Motorlar çalışmıyor, inmek zorundayım... diye bağırdı.

— Öleceksiniz!

— Tanrı günahlarımı bağışlasın! Neyseki Peter, bu sözlerden sonra kulaklıklarını çıkarmıştı. Yoksa koyu bir küfürle incinecekti.

Yüzbaşı Peter füzelerini tropikal köylere benzeyen, yada yedinci sanata layık, sinema kahramanlarının yaşadığı bir bölgeye benzeyen sahaya indirdi. Yemyeşil çimenler üzerine sazdan yapılmış evler serpiştirilmişti sanki. Bir an, cennetimiym acaba diye düşündü. Kontrol aletine giren dış havayı incelediğinde onun tamamen normal olduğunu gördü. Dışarı çıkabilirdi.

Füzeden inince, alacalı bulacalı giyimli bir sürü sevimli insanın kendisine doğru koştuğunu gördü. Hayretler içindeydi. Herkes karnavalda gibi giyinmişti. Bu acıip kılık lı insanların ortasında, son derece güzel iki kızın arasında, sekiz güçlü gencin omuzları üzerine oturtulan bir tahtavana kurulan Jack Niker vardı. Saç ve sakalını uzatmıştı ama onu yinede ilk bakışta tanıdı. Yasak planetin Robinson'u:

— Ne halt etmeğe geldin buraya? diye sert bir tonla sordu. Sadık adamlarıma seni şimdi bir kazığa oturtmaları emrini verebilirim...

— Merak etme. Benim burun zarlarımı da seninki gibi olağanüstü. Hem sonra, beni öldürtürsen, yarım saat zarfında dönmeyeceğim takdirdir, buraya en yeni silahlarla teçhiz edilmiş bir imdat komandosu gelecektir!

Jack Niker tahtavandan atılıyarak Peter'in yanına geldi. Sesle:

— Allahın cezası, diye mırıldandı. Numarana devam et. Anlamıyormusun, buradakiler beni Tanrı sayıyorlar!

— Şu halde bende Cebrailim.

— Ne istersen öyle ol.

Hep beraber Jack Niker'in sarayına yöneldiler. Sazlardan yapılmış olmasına rağmen nefis bir yerd burası. Peri kızları gibi güzellerle dolu birde haremli vardı. Jack Niker nazik bir sesle sordu:

— Şampanya, viski?

Koltuklarına sokulan güzel kızların etkisinde kalan Peter:

— Her ikisinden de, dedi.

İçkilerini içtikten sonra:

— Diğer üç arkadaşımız nasıl öldü? diye sordu.

— Yanlış bir iniş yapmışız, füze parçalandı. Onlar derhal öldüler. Bense, bir mucize sonucu burnum kanamadan sağ kaldım. Şans...

— Her zamanki gibi şanslısın.

— Bu saf insanlar beni gökten inen bir Tanrı gibi kabul ettiler. İlk defa olarak bir Dünyalı görüyorlardı. Bende, güzel kadınları görünce, onların sandıkları gibi kalmağa, ilahi bir varlık olmağa karar verdim.

— Bundada başarıya ulaşmışsın.

— Evet. O günden beri, Dünyadaki arkadaşlarımda gözünde bir kahraman olarak yükselirken, bunlarında baş tacı oldum. Harikülade değil mi?

— Durum bir gün anlaşılırsa başına nelerin geleceğini hesaba katmıyormusun?

— Bar, ne şekilde olursa olsun, Dünyalı arkadaşlarım beni burada ele geçiremezler. Silahlı bir ordum

DEMİREL : «C.H.P. halkı kıskırtıyor» dedi..

— Bunlardan daha iyi kıskırtıcı olur mu?..

var. Kanlarını son damlasına kadar Tanrıları korumak için akitılacaklardır. Peter, sen, cesaret edeceğimsin böyle kanlı bir savaşın açılmasına sebep olmağa?... Durumu Dünyaya aksettirmeyeceksin değil mi?

— Hayır. Ama seni benimle birlikte geri götüreceğim.

— Olmaz, gitmem. Ben burada iyi yürekli Tanrıyım. Herkes bana inanıyor ve beni seviyor. Hem biliyorsunuz, bu zavallı insanlar benim sayemde giyindiler.

— Ne dedin, anıyamadım?

— İstedğin kadar alay et. Onlar belki alaca bulaca giyiniyorlar ama çıplak gzmekten iyidir. Evet, ben buraya geldiğimde hepsi çırlı çıplak geziyorlardı. Onlara giyinmeği, iyi şeyler yemeği, içmeyi öğrettim. Yalvarırım Peter, beni ele verme. Ne zararım var size? Hem sonra, emekliye ayrıldığında, sen de buraya gelir yerleşirsin İhtiyarlığın kaderli günlerini bu cennette geçirsin. Buradan güzel yer yoktur. Seni başbakanım yaparım. Havası güzel, kadınları güzel, suyu güzel bir ülkeler... İstersen hiç geri dönme, seni öldü diye bildiririm.

— Olmaz, geri dönmezsem bu sefer imdat komandosu gelecek. Komediye son ver artık. İyi bir vakit geçirdin, yeter, bu macera burada bitsin!...

— Bu zavallı insanları büyük bir hayal kırıklığına uğratacağın. Bu güne kadar Tanrılarla mutlu bir yaşam içindeydiler.

— Eğlence uzun sürdü.

— Peter, düşünsene bir kere, yalvarırım...

Peter düşündü ve kararını verdi. Jack Niker'in sesindeki zavallılık, güzel kızların bir kuş civıltısını andıran sesleri, çiçek kokularıyla dolu rüzgâr, berrak gök yüzü, yemyeşil kırlar, kararını etkilemişti. Sessiz

sedasız füzesine girdi.

Yeryüzüne geldiğinde, Feza Araştırma Birliği Başkanının karşısına çıkarak:

— Haklıymışsınız kumandanım, dedi. Jack Niker yalan söylememiş. O planete insanlar inemez. Asıl görevinde ona yardım devam edelim.

Kumandan kahkahalarla gülmeğe başladı.

— Çok güzel! Jack Niker tapınağında öldüğünde, sizin resminiz de, bu garip planete ilk inen dünyalı olarak onunkinin yanına asılacak.

Peter şaşırması: — Nasıl... Biliyor muydunuz yoksa... diye kekeledi.

— Uzun zamandan beri. Uzay psikiyatrimiz, Jack Niker'in tam bir manyak olduğunu belirtti. Ama zahiri kurtarmamız lazımdı. Psikiatrda aynı fikirde. Bu çalışmalar ne de olsa yeni sayılır. Toplumun zihnini bulandırmamak lazımdı.

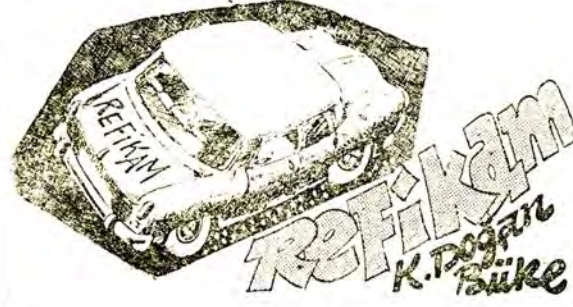
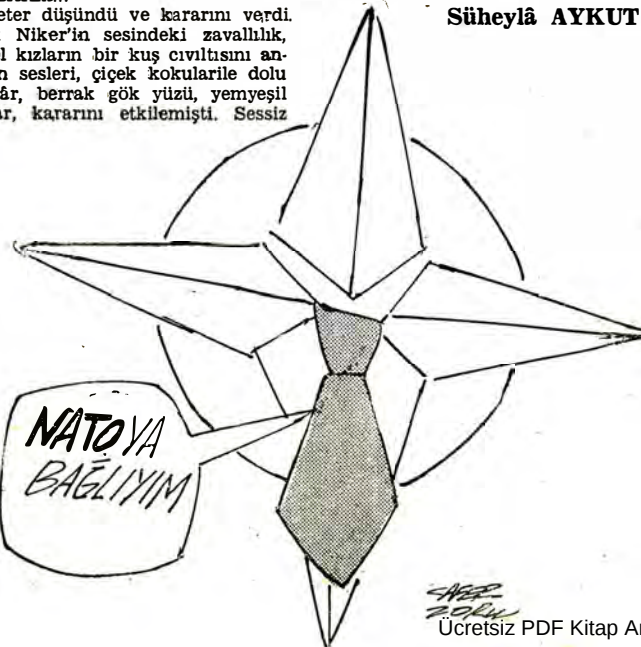
— Peki, beni neden oraya gitme me müsaade ettiniz?

— Her şeyi anlamıştınız. Jack Niker tarafından ya satın alınacaktınız, ya da her hangi bir fedakârlıkta bulunacaktınız.

— Öylemi? İyi düşünsenize...

Peter yine düşündü. Kumandan doğru söylüyordu. Susmak, harman karışık dedikodulara sebebiyet vermemek en iyisi değil miydi?

Çeviren :
Süheylâ AYKUT

EVVELCE kamyonların arkasında olurdu, sonra tanklere yazdılar, şimdi de otomobillerin arkasına: «Yolların fatihi FATİH «veya» Acele giden, Ecele gider «dahası var» Hızlı yaşa genç öl, cesedin yakışıklı olsun» gibi vecizeler, yumurtlanmış hikmetler. «Maşallah» sözünü yazmıyorum, o hep sinde mevcut. Ben bu hikmetleri derledim efendim. Elimde bir defter, avanak avanak gezerim. Baktım bir kamyon geçiyor, ufkü gözetleyen bir denizci gibi elimi gözüme siper eder, arkasındaki yazıyı okur, defterime aktarıyorum. Bu uğraşımın gurur duyuyorum. Hem kültürümü artırıyorum hem de kimse bana «Deftersiz!» diyemiyor. «Allah-sız!» diyene cevap vermeye gerek yok. Kimin Allah'ı, kimin Allah'sız olduğunu Allah biliyor. Ama elimde defterimi görenler bana «Deftersiz» demeye çekiniyor. Bu defa «Kitapsız» diyenler çoğaldı. Baktım bu işin şakası yok, «Sabahsız seks geceleri» kitabını aldım, hem defterim, hem de kitabım var. Hadi, gel de bana «Kitapsız!» de. İnsana uykusuz sabahı ettiren kitabın kapak resmini gösterir, feleğini şaşırtırım.

Bana «Kitapsız» dememeleri için aldığım «Sabahsız Seks Geceleri» beni bir sardı, aklınız durur. İlim, irfan, okumak gibi var mı? Memlekette ne kadar seks kitabı varsa aldım, Hatta çoğunu Avrupadan getirttim. Sekse ilgili sun'î cihazları da edinip uygulamalarını yaptım. Ö. günmek gibi olmasın, bir kartvizit bastırıp kendimi: «Seks Doktoru» olarak takdim etmek arzusunda'yım. Acaba bu suç olur mu? İyi bir ceza avukatı bulursam danışacağım. Danışma ücretleri de amma artmış!.

Kamyonların arkasına döktürülmüş o incilere defter dayanmaz oldu. Aman efendim, ne sözler, ne buluşlar? «Sür'at gümüş-se, iteklenerek gitmek altındır» Yaratıcılığa bakın: «Sür'atle cenneme gideceğine, yavaşça yuvana git» Bu sözlerin sahibi de külhanbeyi olmalı: «Geçme Ben'i, yerim Sen'i» Ben diyeyim elli, siz deyin yüz defterim var. Ben bunları bir antolojide yayınlamayı düşünüyorum. Sevgili şoför kardeşlerime hediyesi yüz liradan dağıtacağım. Şiir Antolojileri yayınlamıyor, hepsi saçma:

«Bir elimde hıyar

Bilmem neye yarar?!

Efendim, bu Türk Şiir sanatının şaheseriymiş. Eskiden bazı hıyar'lar salatalığa hıyar dermiş. Hıyar deyip geçmemeliymiş. Ser'alarda yetiştirilen hıyarlar, memleketimiz için büyük bir döviz kaynağı imiş. Türkiye'nin kalkınmasında hıyar'ın büyük bir yeri ve katkısı varmış. Şimdi gel de bunu söyleyen Bİlirki şeye: «Ulan bu memleket hıyar.

la kalkınacaksa batsın be...» deme..

Az önce bir Ford Kapri'nin arkasında fosforlu «AYŞEM» yazısı gördüm, çarpıldım. Defterlerimin arasında onbinlerce vecize vardı, bu kadar etkenini hatırlayamıyorum. Demek adamın karısının veya sevdiği pavyon artistinin adı Ayşe... Kız Ayşe, baban, anan nur içinde yatсын, sana güzel ad bulmuşlar? «AYŞEM» derken insanın yüreği hopluyor, salgı bezleri ve torbaları ifrazat yapıyor.

Soruşturdum, arabanın sahibi zenci bir Amerikalı imiş. Yanında çalışan Çingene kıızı Ayşe ile evlenmiş, karısını çok seviyormuş, aşkını dillere destan etmek için arabasına AYŞEM diye yazdırmış.

Ey zenci sana, sen karını seversin de biz sevmeyi miyiz? Herkesin karısı kendine göre kıymetli. Hepsi dokuz aylık... Yok falanca yedi aylıkmış. Onlar hep numara. Nikâhlanmadan seks deneyleri yap, sonra milleti yuttur: «Benim ilk çocuğum yedi aylıktır!» Ben de ona sorarım: «Neden ilk çocuğum yedi aylıkta, altıncı çocuğum dahil diğerleri dokuz ay on günlük? Bu yazınla yedi aylık çocuk numarasının aşkı, seks ve ilmi izahını yapmış bulunuyorum. Seks doktorluğum yalan mı?

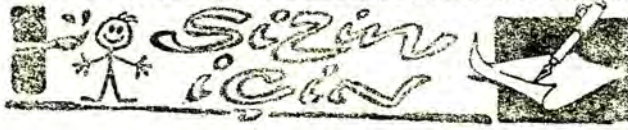
Bende şans nerede? Piyangocu gazetelerde yayınlanan kuponları kestim ve yediyakış ilk yavrumun adını yazarak postladım. Evet, küçükük yavruma Murat çıktıl. Bizdeki sevinci görmeyin! Hayatımda bisiklet sahibi olmamış adamım. Allah son demimde gönderdi.

Aslında ben o yazıyı okumadım, karımın zoru ile alırdım. «Konken Kuralları» diye seri bir yazı çıkıyormuş, onu izlediğinden paraya kıyıp alıyordum. Bu nedenle Murat'ımız biraz da onun eseriymiş. Ben arabamı kazamışım, karım Konken denilen o bulasıcı lanet kumarda kayıp mı eder, kazanır mı, kendi bilir. Daha doğrusu şansı bilir.

Hemen kaportacıya gidip karımın adını arabanın arkasına yazdırdım: «REFİKAM» Millet benim de aşkımı öğrensin!.. Karımın adı REFİKA ise kabahat benimmi? Bu adı koyan ana-baba, kulağına okuyan hoca utanmış!..

Eve varınca bastım kornaya: Durt, durt, durt... Karım bolkon-da göründü: «Aşağıya gel hayatım!» diye bağırdım. Az sonra karım indi, uzağa çekildim, karıma REFİKAM'ı gösterdim. Yüzünde mutluluk aradığım karım ağlamaya başladı, ağlaması dinince duyduğum söz şu oldu: Terbiyesiz, beni aşifte etmeye (Afişe etmek) utanmıyor musun?..

K. Doğan BÜKE

NE AİLE!..

Gençliğimde bir kıza talip olmuştum. Akrabadan nüktedan bir zatı ilderdeki evliliğin selâmeti bakımından kızın ailesini tahkiye gönderdik. Dönüşünde şifâhen şu raporu verdi:

— Efendim ev ev değil tumarhane. Bir babası var seceresi kaybolmuş Afrika maymununu, annesi dersin paskalya yumurtası, ressam tualı, ağabeyi sanki zek'at keçisi gibi. Bir de sen duhul edersen iyi bir çadır kumpanyası kurar panayırılarda oynarsınız, dedi.

Yılmaz KOCABALI

Tariş İSTANBUL — ŞUBESİ

HIÇ YOKTAN

Aktör temsilde rolü gereği uşaklarına bağırır:

— Atımı getirin.
— Seyirciler arasından biri:
— At yerine eşek olmaz mı!
Aktör sesin geldiği yana bakarak, eliyle sahneyi göstererek:
— Buyrun efendim, hiç yoktan iyidir.

Atilla UÇAR

Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. 56/6 — KAYSERİ

BAKIRKÖY YETMEZ

Şaş oldu gözlerim, lâl oldu dilim,
Peynir'e, zeytin'e, bal'a bakarken
Ne desek çıkıyor, fal oldu bilim
Ati'de görünen, yol'a bakarken.

Ateş pahasına, pastırma sucuk
Kimseler gülüyor, kaldıki çocuk
Gözler vitrinlerde oluyor boncuk
Kul gibi poz veren Çul'a bakarken.

Esnafıta insaf yok, bizlerde para
Tek oda beyüze, pahalı kira
Uzuyor durmadan, kuyrukta sıra
Uyumuş kalmışım hal'a bakarken

Çok haklı sayın Bayülken hoca
Bakırköy yetmez der, dertler koskoca
Hepimiz gelirsek oraya boca
Hocada şaşırır bol'a bakarken

Ekrem UÇ

Merkez Kütüphane İnşaatı - Ordu Caddesi
Beyazıt — İSTANBUL

TRAFİK SİGORTASI

Bir arkadaş topluluğunda bulunuyorduk. Lâf dönüp dolaşıp, «Trafik kazalarının çok sık olduğunu, bunun için sık sık seyahate çıkanların, trafik hayat sigortası olmalarının gerekliliğine» gelmiştili. Beyim:

— Az para vermiyorlar, örneğin, ölüm halinde verilen 100 bin lira çocuğunun çocuğunun hayatını kurtarır!...

— Deyince, hitap edilen bey boyunu büktü:

— Nerde bizde o şans! demez mi?!

Handan TAŞKIN
Lise Matematik Öğretmeni Turan Taşkın'ın eşi. — YUMURTALIK

«Eski ve yeni Kalkınma!»

(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

RESEPSİYONDA

Saçları dökük orta yaşlı bir adam beraberinde genç ve güzel bir sarışınla otele girdi Resepsiyondaki genç memur sordu.

— Evlî misiniz efendim.
Genç kadın atıldı
— Tabiki evliyiz O oniki yıllık bense sekiz aylık.

ÖYLEYSE

Lokantada
— Garson geçen hafta yediğim biftekten var mı?
— Evet efendim
— Öyleyse sen bana köfte getir.

Hüseyin KÜÇÜK

(Antalya — MANAVGAT)

(Orhan TOPHANELİOĞLU — İSTANBUL)

HAYVANLAR VE SÖZLERİ

— Ne komik. Gülmekten karnımın eti yırtıldı — KANGURU

— Şumarmayın canım, biraz ağırbaşlı olun. — FİL

— Sana da benim gibi çektiren mi var? AT

— Gene büyüklük bende kalsın.

GERGEDAN

Türkiye'nin yeraltı zenginliklerine diyecek yok doğrusu. — DEVE KUŞU

— Ah şu emlak vergisi yok mu?

KAPLUMBAĞA

— Ben de yirmiyılda emeklilik hakkı isterim — İNEK

— Yöneticiler uyuyormu? Kürtaj kanunu istiyoruz. — TAVUK

— Fazla uzun ettin ama. — ZURÂFA

M. Cemal ARIĞ

K. MARAŞ

Tarih öğretmenimiz, aynı zamanda okul müdürümüz derse girdiğinde bize kızgın bir şekilde bakarak:

— «Yarına bir tane uzun saçlı öğrenci görürsem benim dersimden biraz zor geçer dedi. Bu söz sınıfta çok tesiri yaptı. Arkadaşlarla birlikte en yakın berbere oltayı attık. Berberde uzun ve kalabalık bir sıra oluşmuştu. Aklıma dört dörtlük bir gırgır geldi. Kalabalığa dönerek, gayet ciddi:

— Arkadaşlar, gönlüm sizin sıradı beklemenize razı olmadı. Ben, beş ay berberin yanında çırak çalıştım isteyen arkadaşları ben de traş edebilirim. Söyleyim başarılmış olmuştur. İlk kurbanımı sabırsızlıkla beklemeye başladım. İlk kurbanım «Pilli Bebekti.» (Mustafa Erbol) uzun bir terlemeyi sonra hayattaki ilk traşımı başarıyla bitirdim. İkinci kurbanım «Baltalı İlahtı» (Söylemesi ayıptır, arkadaş biraz Zagor'a benzerdel...) Yerine otururken:

— «Aman gözünü seveyim, kulağımı falan kesme» diye güldü. — Ayıp ediyorsun otur rahatına bak, ben seni traş ederim» dedim.

OLMAZKI CANIM

Gayet güzel traş etmeye başladım. Berberlik bayağı hoşuma gitmişti. Bir ara kulağın arkasını alıyordum «Hart» ve arkasından «Ahi!» diye iki ses geldi. Zagorun (Ali Saldere) kulağından kanlar akmaya başladı. Bizim zagor kulağını tuta tuta dışarı fırladı. Ben ciddi olmaya çalışıyordum. Makasın üstündeki kulak parçasını aldıktan sonra arkadaşlara:

— Arkadaşlar uçaklar bile havada çarpışıyor. Böyle hafif kazalar olabilir. Sıra kimdeyse gel sin dedim. Benim sıra etrafa dağılmış kasıklarımı tuta tuta gültüyordu...

— Ertesi gün coğrafya dersini işliyorduk. Coğrafya öğretmenimiz (Selim Baba) «Zagor'un yanından geçerken sargılı kulağına bakıp:

— «Ne o lan! kulağını kim ısırdı» deyince sınıf makaraları koyverdi.

Zagor gözleriyle beni süzerek: — «Hocam, berber kesti» dedi. Ağzı gevşek biri bağırarak:

— «Hocam, berber bizim Attila'ı idî» deyince, Hoca gülererek bana döndü.

— «Olmazki canım! Adamın kulağını kestiğin yetmiyor gibi enseyyide Ege kıyılarında benzetmişsin» dedi.

Atilla UÇAR

Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. 56/6 — KAYSERİ

TURİSTLER

Uyduran ve Çizen
Cahin Allıtaoğlu

Geçen hafta Zorba Mustafa, Meşhur futbolcu Erdal'ı kaçırdı Onu sallering denilen bir deniz kampına götürüp hapsetti. Adami kaçırılan Foldurfos kulübü derhal karşı taarruza geçip kaçırılan malinin peşine bir adam taktı.

Ve Foldurfos kulübü yürüt me uzmanı Gümrükten Tır kamyo nu kaçırır gibi erdal'ı omuzladı..

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHI DÖLEK

BU FASILDA BÖYLE KAPANDI

BABASI ve kardeşleri tarafından bir kez daha terk edilen Yozyürek, evde yalnız kalınca bir süre ne yapacağını bilemeden ikiyüz kiloluk gövdesini odadan odaya taşıdı durdu. Karnı acıkmıştı. Aşçı kadın da gittiği için yiyecek yoktu evde. Mutfakta bulduğu iki çiğ kabağı yedikten sonra ne yapacağını biliyordu artık.

Evi oda oda kiraya verdi Yozyürek. Kiracıların çoğunluğu kendi halinde, aklı başında kişilerdi. Herkes gibi içip sarhoş oluyorlar, perdelerle pabuçlarını siliyorlar, gece yarısı koridorda kavga ediyorlar, kiralarnı ödemiyorlardı. Erkekler içeri uygun-suz kadınlar alıyorlar, kadınlarla yanlarında getirdikleri heriflere güvenerik, kadın getiren erkeklerle kafa tutuyorlardı. Burası bir aile yuvasıydı sonunda ve izlenmesi gereken birtakım kuralları vardı kuşkusuz.

Kiracıların birinin yerli yapı bir arabası vardı. Sekiz pusula, üç kafife köpek ve sayısız bayraklarla bezenmiş olan bu araba geceleri bahçedeki güllerin ortasına park ediliyordu. Başka bir kiracı bir gece bu arabayı çalıp kaçtı. Üç gün sonra bir hendeğe yuvarlanmış olarak bulundu araba. İçinden pusulalar, radyo, köpekler ve bayraklar alınmıştı. Ayrıca motor ve tekerlekler de gitmişti. Buna karşılık arabayı çalmış olan kiracı hiç bulunmadı. Yozyürek odayı bir başkasına verdi.

Alt katta oturanlardan biri yetmiş yaşlarında bir kadındı. Elinde çuval

Yozyürek bir anda anlayıverdi. «O kadın benim annem değil, kiracı. Daha doğrusu kiracılarımdan biri. Alt katta, helânın yanındaki odada kalıyor.»

«Helâ nerede?» diye sordu iri bıyıklı polis telâşla.

«İleride solda.»

Polis koşup helâya girdi. Yozyü-

rek arkasından seslendi:

«Hey, helâda değil, helânın yanındaki odada kalıyor demiştim.»

Ama polisin o anda aklına gelen iş, yaşlı kadını tutuklamaktan daha gibi bir çantayla geziyordu hep. Çanta öylesine büyüktü ki, dünyayı alacak gibiydi. «Otel Yozyürek'e bir gün iki polis geldi. Yozyürek her zaman saygı duymuştu yasalara. Üstelik memur beyler kiralık oda arıyorlarsa bu konuda da bir kolaylık düşünülebilirdi.

«Annen nerede?» diye sertçe sordu polislerden biri, kendilerini kapıda karşılayan Yozyürek'e.

«Bunu bilmeyi ben de çok isterdim,» diye içini çekti adamımız. «Ama bilmiyorum. Doğrusunu isterseniz öz annem ben doğarken ölmüş. Üvey annem ve babam beni bırakıp gittiler daha sonra. O zaman yedi yaşındaydım. Çok geçmeden duydum ki, babamı da terketmiş üvey annem. Şimdi şurada oturup size bugüne dek başımdan geçenleri anlatmaya başlasam gözleriniz yaşarır. Benim üzüntüsüz günüm olmadı hiç.»

Polislerden iri bıyıklı olanı - Yozyürek o sırada hiç bıyiksız polis olmadığını düşünüyordu - Yozyürek'in kocaman göbeğini gösterdi:

«Bütün bu üzüntüler sana yararı-şa benziliyor.»

«Görünüşe aldanmayın,» dedi Yozyürek. «İyi ama, siz benim annemi neden arıyorsunuz?»

«İmza isteyeceğiz,» dedi polislerden küçük bir bıyığa, ama büyücek bir mizah duygusuna sahip olanı. «Biz annenin hayranıyız.»

«Kendisini kutlayacağız da,» dedi öteki polis. «Tek başına bu kadar çok şeyi bu kadar kısa zamanda çalabilmiş olması bir mucize.»

«Ne çalmış ki?» diye sordu Yozyürek. Şaşırılmış görünse de aslında gururlanıyordu annesiyle.

«Ne çalmamış diye sorsan karşılığı daha kolay verilebilir. Eline ne geçerse hasır çantasına atıyormuş. İki aydır peşindeyiz. Sonunda kısırdık işte.»

önemli olmalıydı. Karşılık gelmedi.

Küçük bıyıklı polisle birlikte büyük bıyıklı polisin helâdan çıkmasını beklerken sordu Yozyürek. «Memnun musunuz işinizden?»

«Doğrusunu istersen kardeşim, ben işimi çok severim,» dedi polis. «En çok da heyecanlı bir meslek olmasını.»

«Anlıyorum. Haydutlar, katiller... Gerçekten heyecanlı.»

«O heyecanı değil, nereye atanaçağımı bilmemenin verdiği heyecanı kastediyorum. Polisliğin her türünü yapmak zorunda bırakıldım bugüne dek. Sen ne iş yaparsın?»

«Borsa işi,» dedi Yozyürek rahatlıkla.

«Yani hisse senetleri, tahviller falan mı?»

«Evet, hisse senetleri, tahviller falan... Bir de bu konağın geliri...»

«Kiracılarınız ilginç kişiler olmalı,» Farkında olmadan «siz» demeye başlamıştı Yozyürek'e polis.

«Öyledirler. Ama kabul edersiniz ki kiracılarımdan dışarıda yaptıkları beni ilgilendirmez. Ben sadece eşyayı iyi kullanmalarına, kirayı zamanında vermelerine bakarım. Sözcüleri o hırsız dediğiniz yaşlı kadın ki-

rasını hiç aksatmamıştır. Hırsız olabileceği aklıma bile gelmezdi.»

«Aah, ah!» dedi polis. «İnsanları hiç tanıyorsunuz. Biz nelerini görürüz... Melek yüzlü bir kız çocuğu vardı, ondört yaşında. Anasının dostunun kafasını uyurken keserle parçalamış. Bir gülümsüyor ki, görseniz içiniz erir.»

Helânın kapısı açıldı, iri bıyıklı polis memuru çıktı.

«Kadın bu odada mı kalıyor?»

«Evet.»

Polisler odanın kapısına vurdular. Uykulu bir karşılık geldi içerden:

«Ne var?»

«Polis. Açın ve bizi kapıyı kırmak zorunda bırakmayın.»

«Kapıyı kırmak mı? Aman Tanrım! Neden böyle haşın bir şey yapacakmışsınız? Açıyorum. Ama bekleyin de giyineyim. Çırlıçılplam.»

Küçük bıyıklı polis ya insanları gerçekten iyi tanıyordu, ya da yetmiş yaşında bir çıplak kadının nasıl olacağını merak ediyordu. Kapıyı omuzladığı gibi menteşelerinden söktü. Kadını pencereye tırmanırken yakaladılar.

«Kimseye güven olmuyor,» dedi Yozyürek kenardan. «Güvenip evimin en güzel odalarından birini kiralağım nur yüzlü ihtiyar bayağı bir hırsızmış!»

«Kapa çeneni şişko!» dedi polislerle boğuşan nur yüzlü ihtiyar. «Yaşam savaşının kolay olduğunu mu sanıyorsunuz?»

Polislerden biri kadını alıp gitti. Öbürü ağzına dek çalıntı eşyayla dolu olan odada kalıp bekledi. Eşyaları taşıyabilmek için bir kamyonet getirmek zorunda kaldılar.

Bu olaydan sonra evden iyice soğudu Yozyürek. Neyse ki o sıralarda bir gece, yatakta sigara içen sarhoş bir kiracı yangın çıkardı. Bir çöp bile kurtulmadı evden. Yozyürek, üstüne dar gelen pijamalarıyla yine sokakta kaldı.

Sulhi DÖLEK

Okurlarımıza duyuru:

Otuzdört haftadır katlandığınız Yozyürek bu sayıda sizlere «Hoşçakalın» diyor. Gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz. Zaten Yozyürek'in sona ermesinin nedeni de sizlerin yakın ilginiz. Beş çuval okur mektubunun altında kalan yazar, artık Yozyürek'in serüvenlerini aktarmayacağını belirterek teslim bayrağını çekti.

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmua

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi

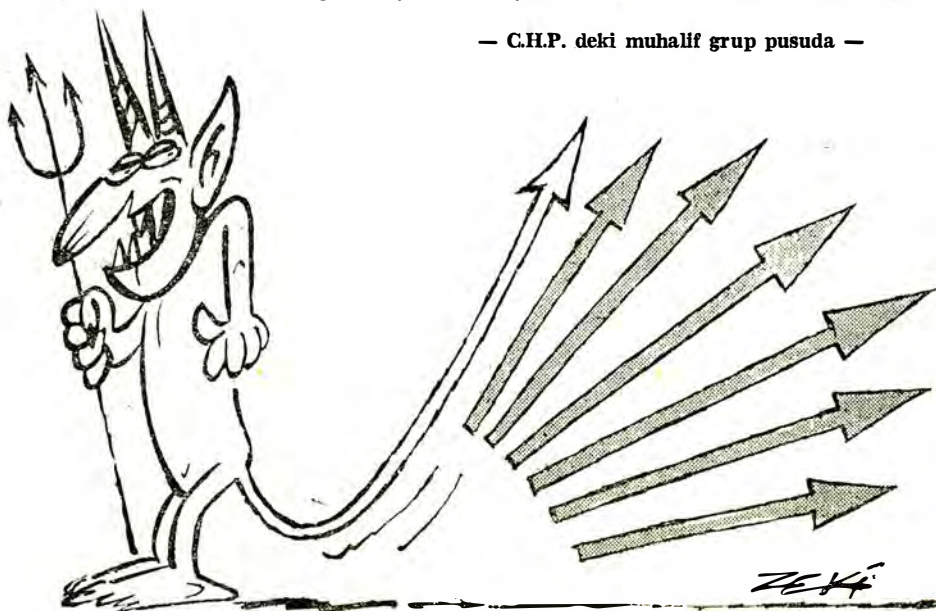
No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi san-

tımlı 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

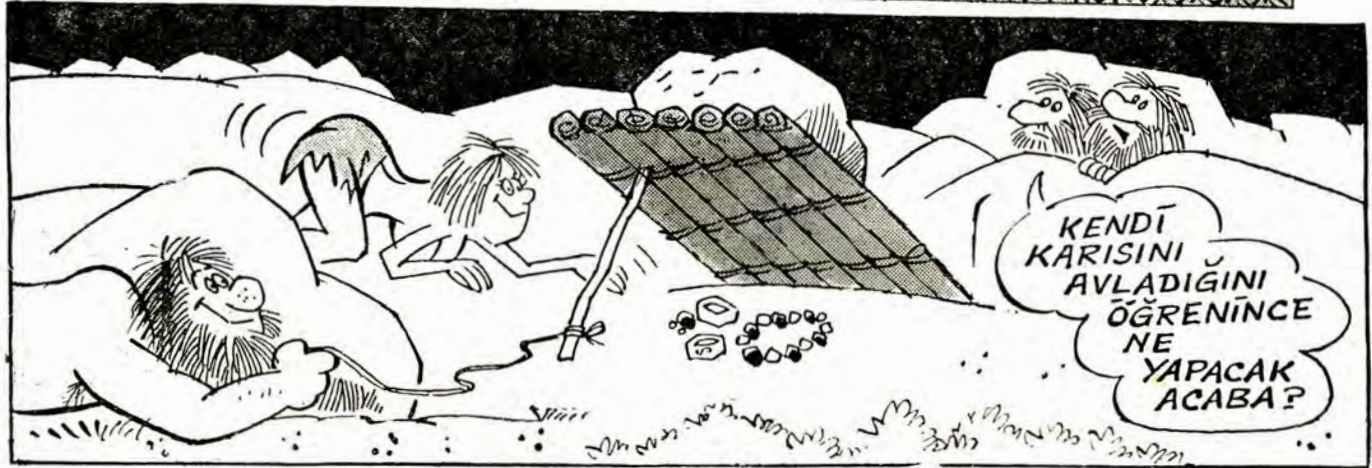
Fiyatı : 250 kuruş,

YEDİNCİ OK!...

Dünya Karikatürleri

MILLETLER GÜLÜYOR

— Komsuda pişer, bize de düşer!...

POKERÇİ MAYMUNLAR

Kadın hayvanat bahçesindeki meymun kafesini bir süre seyrettikten sonra telaş ve hayret içinde, hayvanların bakıcısına koştu.

— Baksanıza kafeste ne oluyor? Dört maymun bir masa başına oturmuşlar, poker oynuyorlar...

Bakıcı sakın bir sesle:

— Telaş etmeyiniz madam, diye cevap verdi. Haberim var, biliyorum. Ama merak edecek bir şey yok, parasına değil, fındık fıstığına oynuyorlar.

KAZANÇ YOLU

İskoçya'ya giden trende Alman turist yanlışlıkla imdat frenini çekti. Sonra:

— Oh, ne yaptım ben! diye bağırdı. Şimdi beni cezalandıracaklar...

Bir İskoçyalı:

— Cezanın yarısını bana verin kendimi trenden atayım. Sizde bir bahane bulmuş olursunuz, dedi.

KEDİLERİN SUÇU

Kızıl Çinde emir çıkmış, bütün kediler görüldükleri yerde öldürülüyorlardı.

Bu zavallı hayvanların günahları neydi diye sormayın hiç. Senelerdir uğraşıldığı halde bir türlü (Miyav) yerine (Mao) demeyi öğrenemediler çünkü.

DEĞERLİ YÜZÜK

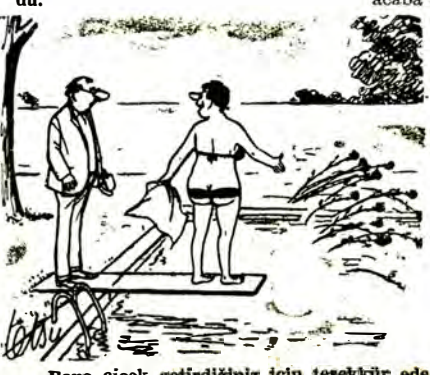
Adamın biri, arkadaşına sordu:

— Kaybettiğin yüzük değerli miydi?

— Evet. Ona hayatımı borçluydum.

— Nasıl?

— Annemin evlenme yüzüğüydü.

— Bana çiçek getirdiğiniz için teşekkür ederim.. Hemen suya koyuyorum!...

KORKU BELASI

Bir kadın arkadaşile dertleşiyordu:

— Kocam çok yalancıdır... Ama nasıl yalancı bir bilsen... Sabahın dördünde eve geldiği zaman ona nerede olduğunu, neden bu kadar genç geldiğini sorduğunda, verdiği cevaplara aklın durur...

— Ya! Çok kötü bir şey bu huyu... Seni her zaman bu çeşit yalanlarla oylar mı?

— Her zaman değil. Bazı geceler elimi kımıldatmıyacak kadar öylesine yorgun olurum ki, ona hiç bir şey soramam.

— Havuzun her tarafını aradım ama madamı bulamadım!...

PARA MESELESİ

İki İskoçyalı tatil gezisine çıkmaya karar vermişlerdi. Biri:

— Amerikaya gidelim dedi.

— Olmaz, dedi diğeri. Dolarımız yok.

— Öyleyse İtalyaya gidelim.

— Oda olmaz, litemiz yok.

— Canım, Fransaya gideriz bizde...

— Oda olmaz, frankımız yok.

— Galiba en iyisi yine burada kalmak.

— Evet ama, bizim parayı kimden alacağız?...

TECRÜBELİ ÇAPKIN

Çapkın bir erkek, arkadaşına kadınları nasıl idare ettiğini anlatıyordu:

— Bir kadına daima, onun diğer kadınlardan başka olduğunu söyle. Buna derhal inanacaktır ve öylesine memnun olacaktır, ondan sonra ona karşı diğer kadınlara nasıl davrandığını savunursun, fark bile etmeyecektir.

HARAÇ

Küçük Jules okuldan bir gözünü mosmor çürümüş bir halde eve döndü. Annesine dert yandı:

— Sınıfımızda bulunan iri bir oğlan gözümün yumruk attı...

Annesi teselli etti:

— Zarar yok yavrum, yarın sana bir pasta veririm, onu gözüne yumruk atan çocuğa verirsin. Bu şekilde onunla dost olursunuz ve bir daha sana yumruk atmaz.

Ertesi gün Jules pastayı okula götürdü. Ama akşama diğer gözüde morarmış olarak eve döndü. Annesi hayretle sordu:

— Bu gözünede kim vurdu?

— Yine aynı çocuk, dedi Jules.

Bir pasta daha istiyor.

BESYÜZ YIL SONRA

Bir Teksaslının işleri çok kötü gidiyordu. Düşündü, taşındı ve sonunda bir hastahaneye baş vurarak vücudunun 500 yıl dondurulmasını istedi. Dondurma işleminden önce her şeyini satarak bir milyon dolarlık hisse senetleri satın aldı.

Teksaslı donduruldu ve aradan 500 yıl geçtikten sonra yeniden diriltildi. Adam, kendine gelir gelmez ilk iş olarak derhal Newyork'a hisse senetleri şirketine telefon açtı:

— Bundan 500 yıl önce bir milyon dolarlık hisse senetleri almıştım. Acaba bu günkü değerleri ne kadar?..

Şirket yetkilileri, bir kaç dakika içinde hesabına baktılar.

— Tam 500 milyon dolar paranız var, cevabını verdiler.

Teksaslı sevinçten deli gibi olmuşken telefonda memur kızın sesini işitti:

— Şehirlerarası konuşma yaptınız, borcunuz 500,000 dolar efendim.

KARANLIKTA ÖPÜCÜK

İki sevgili, trende baş başa oturmuş gezmeğe gidiyorlardı. Tren bir aralık bir tünelle girdi. Ortalık karanlık oldu. Kısa bir süre sonrada tünelden dışarı çıktı. Erkek, sevgilisine:

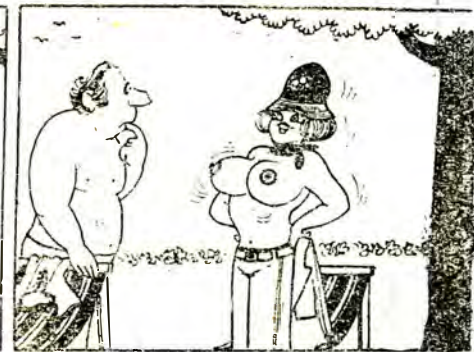
— Eğer tünel biraz daha uzun olsaydı seni öpecektim, dedi.

Kız, hılyalı bakışlarla kompartmanda bulunan diğer erkekleri gözden geçirdikten sonra:

— Öylemi, diye mırıldandı. Demek sen değildin... öyleyse, acaba beni kim öptü?..

— Nasıl küçük hanım sıkı değil mi bunlar?..

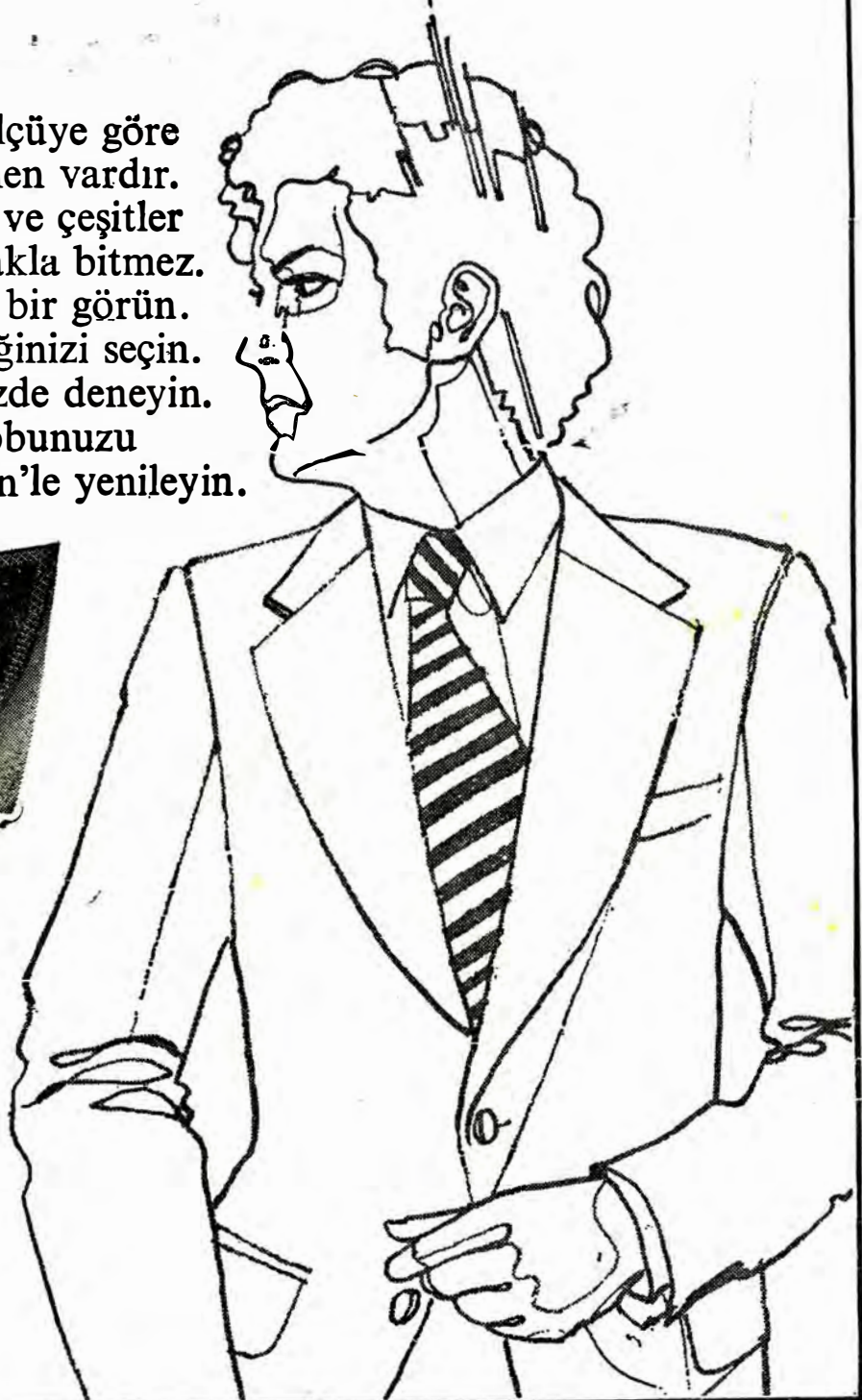
— Peki, ya bunlar nasıl?!

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

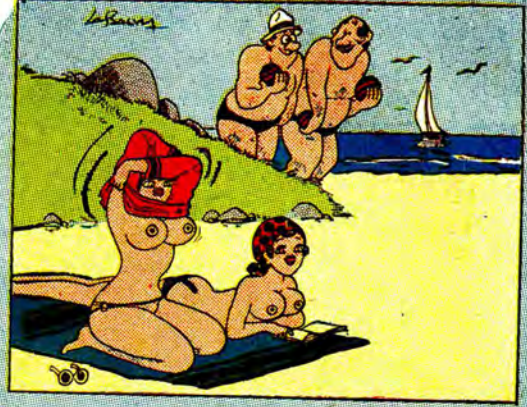

“Seçkinlerin giyimi”

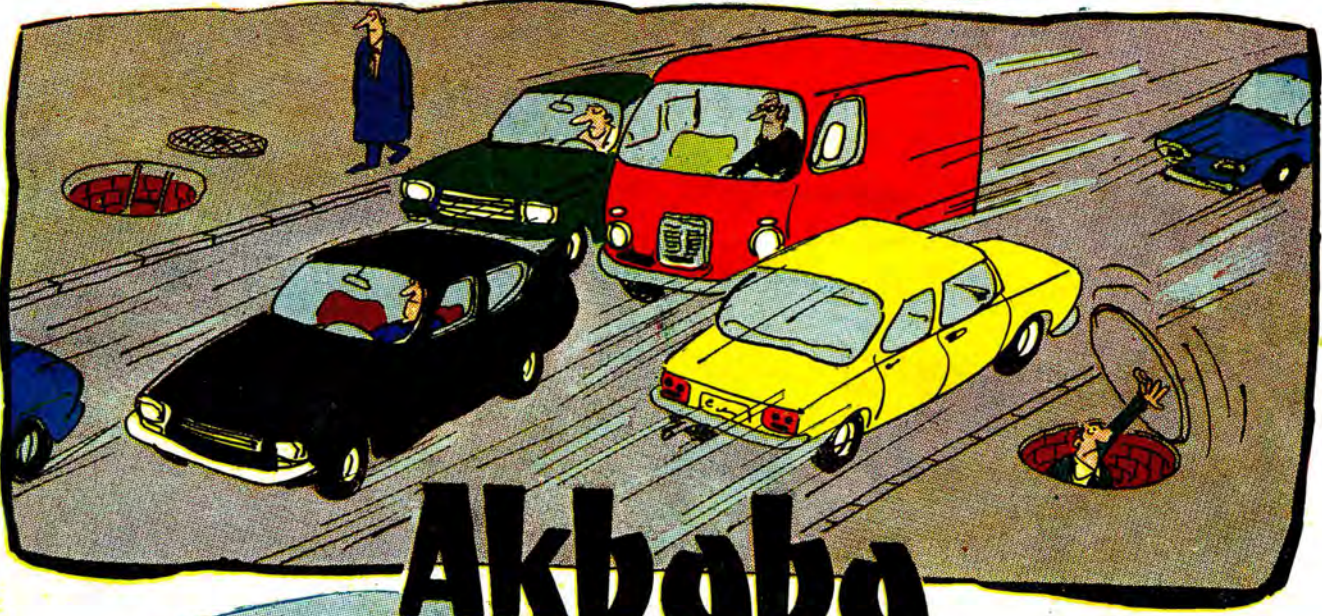

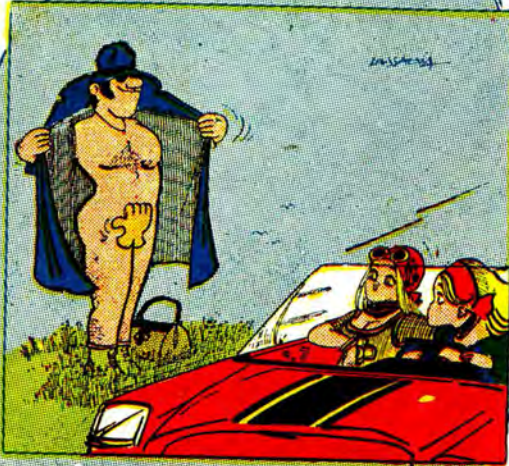
-MERAK ETMEYİN..BEYİN
İŞTAHI YERİNDE.TABAĞI
DOPDOLU!

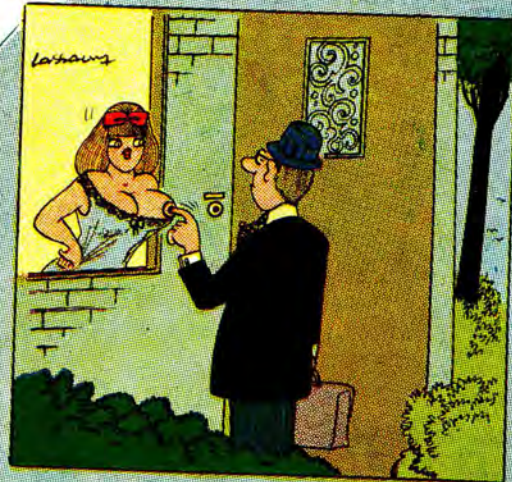
-BUNLAR İŞ ADAMI GALİBA...
BİZİMLE TOPLU İŞ
SÖZLEŞMESİ YAPMAĞA
GELİYORLAR!

Akbaba

-OTO-STOP!

-KUSURA BAKMAYIN.BEN HEP
KAPILARI ŞAŞIRIRIM
NEDENSE!...